Pregaria.cat

Entrada

Aigua, foc i vent

L'acció de l'Esperit amb freqüència es compara amb natura, com aigua, foc i vent.

Aigua
L'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna. (Joan 4,12)
Fonda purificació en l'amor de Misericòrdia que arriba. Com aquella abraçada del Pare al fill que tornava a casa. Déu toca el fons del fons i, com una pluja, neteja i et dona vida. Per una estona, totes les sets callen davant la plenitud interior del bateig. Aquesta sí que és aigua transparent i nítida. Sacia. La que Jesús, un dia especial, prometia a la samaritana. En silenci, prega interiorment per renovar-te en Ell.

Foc
Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc que es distribuïen i es posaven sobre cadascun d'ells. (Fets dels Apòstols 2,3)
Rebut i acceptat el do de l'Esperit amb una joia que, si crema, no consumeix. Al contrari: és vida en expansió. Ens va transformant en comunitat. Som persona i poble. Si ens miressin des de fora estant, pensarien que hem begut. De tanta vida, estem quasi absolutament quiets. La guspira és petita, impensable, desproporcionada, però va desvetllant una gran força d'amor. Déu és Amor i vol arribar a tothom.

Vent
El vent bufa allà on vol; en sents la remor però no saps d'on ve ni on va. (Joan 3,8)
N'hi ha molts, de vents, però el més diví és aquell oreig que va entrant per la ment i el cor i va deixant transparència i saviesa. Ha vingut quan ha vingut, no hi ha servei meteorològic. Entra per totes les finestres; també per les esquerdes de la vida mal feta. Són forats de llum. I tu que creies que són impediments per a Ell... Doncs, mira, les ha convertit en canals d'un nou coneixement. Potser a vegades el vent creix i tendeix a allunyar-te del món més sensible. Ell, però, té molta cura que hi tornis amb més realisme i disposició absoluta de servei.

Aigua, foc, vent... pa, vi, paraula, oïda, cor, acció. Llàgrima, abraçada, pas... Déu en nosaltres.